

Trolde

"No relationship is worth being miserable over"

Vern Reo

Engang for ikke så længe siden – faktisk kunne det være i går – var der en Trolde. Udenpå kunne man ikke se, han var en Trolde, for han var en høj, flot, stærk fyr med slank talje, brede skuldre og masser af smukt kastanjebrunt hår på hovedet.

Det kunne tage folk meget lang tid at opdage, at han var en Trolde – det kunne faktisk tage mange år – måske endda 10 eller flere. Men før eller siden fandt de fleste ud af det.

Han var meget dygtig og kvik. Lidt for dygtig og lidt for kvik. Hvordan kan man være det, spørger du? Jo, det er lidt svært at forklare, men at være dygtig og kvik betyder ikke altid, at man er sød og rar og hjælpsom og fornuftig og forstår. At være lidt for kvik og dygtig betyder, at man kan narre andre, snyde dem og få dem til at tro på og gøre ting, som egentligt ikke føles rigtige.

De første par sider af "Trolde"

Skrevet af Administrator
Torsdag, 29. Juli 2010 15:15 -

Nogle Trolde er så dygtige, at de kan få andre mennesker til at tro, de selv er dumme og få dem til at stole på, at Trolden har ret, selv om de får ondt i maven af det Trolden siger og det igen ikke føles helt rigtigt.

Denne her Trolde vidste godt, hvordan man skulle gøre, for at få folk til at tro på sig. Han var meget charmerende (det er de tit), han talte godt (det gør de altid), han var tilstedeværende og omsorgsfuld. Han kunne ligesom mærke dine behov og han virkede, som om han kunne overskue alting (det kan de som regel også ret langt hen ad vejen indtil... det vender vi tilbage til...) Og derfor faldt du for ham.

Hvis man vil give en Trolde et godt råd, skal man være meget forsigtig. Og meget snu... så snu at han tror, at han selv har fundet ud af det.

Hvis man opdager, at en Trolde har gjort noget galt, er det bedst at man ikke siger noget, med mindre man er stærkere end Trolden, for han kan straffe dig fx med at tilbageholde ord eller sex. Han kan undlade at fortælle dig, hvorfor han kommer for sent hjem, for han synes, du er kontrollerende, når du vil vide, hvor han har været og hvorfor han ikke ringede... (Hvem kontrollerer hvem her?). Ting du holder af kan forsvinde. Måske i en flytning, men ofte mere diskret, når du er stresset og ikke lige har styr på hvor tingene er. En nipsgenstand, en kær gammel jakke, en bog, et minde, musik. Du tror, du selv har forlagt dem eller glemt, hvem du har lånt dem til.

Nu er det heldigvis sådan, at man kan være stærk på mange måder. Man kan selvfølgelig være stærk som en bjørn eller som en Pippi eller som en okse. Men man kan også være stærk som sig selv. Og nu kan jeg høre dig spørge igen: Hvordan kan man være stærk som sig selv? Det er også svært at forklare, men jeg skal prøve. Ser du, nogle mennesker stoler på sig selv og ved hvem de er. Dem har Trolde det meget svært med og der sker som regel det, at Trolden får dem lirket ud af gruppen eller klassen, eller klubben, eller kontoret... Hvordan kan de så det? Jo, de gør nogle ting, siger noget, flytter noget, så den der er stærk i sig selv, kommer til at se svag ud i de andres øjne og se ud som om, han eller hun er dum eller forvirret eller fx stjæler – altså slet ikke har styr på det!

De første par sider af "Trolde"

Skrevet af Administrator
Torsdag, 29. Juli 2010 15:15 -

OK, hvis man mener, at en Trolde har gjort noget forkert, skal man tænke det nøje igennem... kan man bare glemme det – altså lade som om det ikke er sket? Kan man det, er det fint – hvis der altså ikke går skår i ens hjerte. Kan man ikke det, må man overveje om det er værd at gøre noget – man kunne jo komme til at ligne en af dem, som stoler på sig selv og så kunne man jo blive udstødt... Man skal altså tænke sig meget grundigt om og allerede her, er man måske begyndt at udvikle sig til en af dem, som stoler på sig selv og det kan være skræmmende, både for en selv men især for Trolden. (Skulle vi ikke tage at finde på et ord for dem, som stoler på sig selv? – jeg tænker lige..)

Når man så har fundet ud af at det ikke går – man er simpelthen nødt til at gøre noget – så må man træde meget forsigtigt, for det er, som om der er glasskår over det hele og man ikke kan undgå at skære sig – det betyder, at næsten lige meget hvad, så vil man komme til at sige noget, som Trolden ikke kan lide og så er man på vej ud af eller nedad i gruppen – de andre vil begynde at se skævt til en og ens venner forsvinder, så man til sidst kun har Trolden. Uh, ikke nogen rar tanke, for så er det, at man ikke er så god til at være en af dem, som stoler på sig selv mere – det bliver sværere og sværere, når man kun har Trolden tilbage som ven og til at læne sig opad... Så der sker som regel det, at man lader være – man accepterer at have ondt i maven og være lidt nervøs hele tiden (det bliver værre og værre). Ved du, at det kan man blive syg af? Det er ikke godt.

Når man kommer hertil, er der to muligheder. Enten må man turde en hel masse – fx at være alene – at være uden for gruppen, starte forfra eller også må man acceptere og lade stå til – hvad det betyder? Det betyder, at man ikke siger noget, men bare følger med Trolden, uden at tænke ret meget selv mere. Hvad siger du? Lyder det trist? Ja, det er det også, for man mister sit liv og sin tro og sin glæde. Mange vælger at gøre det – de kan ikke andet – de kan ikke være alene og det forstår jeg godt, for det er også meget meget svært at skille sig ud fra de andre – som den eneste guldfisk i en dam – det er den, som højst sandsynligt, bliver ædt først – måske af en ny Trolde.